

ELŐFIZETÉS ÁR.
 Egész évre 6 frt.
 Félévre 3 „
 Negyedévre 1 frt 50 kr.
 Hírmennyiség levelek
 csak ismert keszektől fo-
 gadtatnak el.
 Késztetők nem adatna
 vissza.
 Egyes szám ára 20 kr.
 A nyilatkozás minden gar-
 mondsor díja 20 kr.

ZEMPLEN.

Társadalmi és irodalmi lap.

ZEMPLEN-VÁRMEGYÉNEK ÉS A ZEMPLEN-MEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLETNEK

HIVATALOS LAPJA.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

HÍRDETÉS DU
 hivatalos hirdetéseknel:
 Minden egyes sor után
 1 kr.
 Azonfelül bélyeg 20 kr.
 Kiemelt díjazottak s kö-
 zettel ellátott hirdeté-
 nyekért természetesen
 minden 1 centiméter
 után 8 kr számítanak.
 Állandó hirdetéseknel
 kedvezmény nyújtatik.
 Hirdetést a „Zemplén”
 nyomdába küldendők.

A miniszterelnök Ujhelyhez.

S.-A.-Ujhely város képviselő testülete *Wekerle Sándor* dr. őexciáját miniszterelnökké történt kinevezése alkalmából hódoló felirattal üdvözölte. Erre az üdvözlésre a következő sürgöny-választ küldötte őexciája:

S.-A.-Ujhely város közönségének, miniszterelnökké történt legkegyelmesebb kinevezetése alkalmából, folyó évi november 14-én 377. szám alatt hozzám intézett üdvözlő feliratát örömmel vettem, s az abban kifejezett szíves jó kívánatokért a város közönségének hálás köszönetemet nyilvánítom, Bpestén, 1892. november hó 27-én. Wekerle. s. k.

Éljen!

A mi koldúsaink.

Két cikkely.

I.

Méltó velük foglalkozni. Nemcsak az irántuk való emberbaráti szempontból, hanem a jómagunk iránt való emberbaráti szempontból is. Mert alamizsnával tartozunk a szerencsétleneknek, arról szó sincs, az közteher. De már azzal nem tartozunk, hogy minden szombaton őket szolgáljuk ki, hogy undort hozzanak közénk rongyaikkal, szárnalmas, de nem mindenki idegeinek való nyomorékságuk mutogatásával, s hogy epidemikus időben ragadós nyavalyát cipeljenek közénk, s megfertőztessék egészséges lakjainkat, vagy, mert az sem ritka, hogy enyves ujjai nyomát éreztessek vélünk alkalomadtán, egyes könnyen mobilizálható apróságok eltüntetésével.

Azt hiszem minden gondolkodó ember tisztában van ezen igénytelen sorok intenciójával.

Nem egyebet kívánunk, mint hogy városunk kormánya vegye kezébe a koldusügyet, kezelje azt európai módon, ne pedig ázsiai — pardon — ujhelyi formában; mert ez türehtelen.

Hogy a község tartozik nyomorékjait,

TÁRCA.

A rózsza és a kertész.

I.

Kivirít a kertben egy szép rózsabimbó
 És amint körül néz, felkiált a bohó:
 — Meglátván a kertészt, aki mellette áll —
 Mily öreg! be öreg! jön érte a halál.

II.

Rózsza, — hát megnyitja kelyhét az esőnek
 S csendes suttogja az esti szellőnek:
 — Hallod a vén kertész lépteinek neszt?
 — Ennek is befogják maholnap a szemét.

III.

Rózsza szép szirmai alig hogy kitérta,
 Szelő enyelgését de hamar megbánta.
 Bársonyos levéllel van az út behintve:
 Így jár a szerető, ha nincs ki őt intse.

IV.

A rózsza elvirult, a kertész tovább él,
 Neki meg nem ártott a hívős esti szél.
 — Tetszett-e a mesém? kérdi a regélő:
 — A rózsza a szépség! a kertész az idő!

Angolból:

Buday Zádorné.

de csakis azokat, ellátni, az világos; de nem úgy amint az, szegényére városunknak, itt gyakoroltatik, hogy a hét egy napján a koldusok falanxa járjon házról házra, hanem, mert közteherről van szó, vegyen részt a város minden polgára ezen humanisztikus adózásban teherviselő képességének arányában, s az így begyűlt pénzből lássa el a város a koldusokat, amely módon a polgárok évente 52 napi bosszúságtól, undortól s a közegészséget kockáztató fertőzés veszedelmétől kíméltetnek meg.

Én részemről szívesen hozzá járulok a koldus-adózásban avval az, elég tetemes összeggel, melyet minden szombaton krajcárónként ugys oda adok. Pedig az áldozat; mert tudni kell, hogy a koldusok eltartásának közterhe igen egyenetlenül és igazságtalanul oszlik meg városunkban.

Ugyanis a koldusok, különösen egy rövid téli napon, nem koldulhatván be az egész várost, csak az intelligens embereket zaklatják. A hivatalnok, orvos, ügyvéd, kereskedő, jobb modu iparos ki van téve zaklatásuknak; végig koldulják a *Kossuth*-a fő-, *Kazinczy*-utcákat, s a középponti mellékutakat; szóval ahol intelligens emberek laknak. Már a külső *Barátság*, *Hecskere* stb-re nem reflektálnak, pedig ott is van nem egy jómódu gazda, iparos, akiknek nem volna szabad a közteher ezen részéből magukat kivenni; s ha az általam javasolt koldus-ellátás módja hozatnék be, nem is vonhatnák ki magukat belőle. Hogy az említett helyre nem mennek a koldusok: annak oka egyébiránt életfilozófiájukban rejlik; mert ilyenekkel is bírnak. Ott ugyanis sok háznál csak a kutya ugatja meg őket s bizony nagyrésze a koldusoknak nem is érdemel egyebet; sok háznál csak egy darabka kenyér az alamizsna, mit a koldus savanyu ábrázattal fogad, mert nem lehet

meginni. Nem úgy az intelligens házaknál ahol krajcár járja, s két krajcárért már adnak pálinkát.

Mert, ha megfigyelte valaki, észre vehette, hogy sehol annyi korhely, naplopó, csavargó nem él a társadalom nyakán, mint nálunk, az igazi szerencsétlenek rovasára.

Ezért, bocsássa és szívelje meg az őszinteséget, mert közdolgokban nincs helye csak a nyers igazmondásnak, ismét csak városunk adminisztrációját róvhatjuk meg. Mert oly bőkezűleg osztogatja ama sárgarézből bárcát (vulgó: koldus-rendjel), hogy abból minden a munkakerülés miatt elzülött, lerongyolt naplopó kaphat. Ezen „salvus conductus” aztán feljogosítja őt a hét hat napján elkorhelykedni azt, mit szombaton összekoldult, a helyett, hogy izmai megfeszítésére s a becsületes kenyérkeresetre lenne kényszerítve.

A koldulás könnyűvé tétele pedig legalább is bünrészesség abban, hogy egy ember koldussá lett. A koldulás könnyűvé tétele a legszerencsétlenebbül gyakorolt humanizmus, amely sok használható emberből páriát csinál.

Hogy mily felületesen jár el e tekintetben a városi adminisztráció, arra saját megfigyelésem alapján szolgállok egy eklatáns példával.

Pár évvel ezelőtt gyakran láttam egy embert a *Magyar Király* kapujához támaszkodva, ki rendesen az érkező vonatoktól jövő vendéglői omnibuszt leste, amelyen, mint tudjuk, gyakran járnak kereskedelmi utazók óriási koffereikkel. Emberünk rögtön ott termett a koffer leemelésénél, az emeletre segitendő, amiért, persze, egy-két hatos jutalom kijárt, mert a jól öltözött ember nem fukar a borra való osztogatásában apró szolgálatokért is, — már pedig a kereskedelmi ügynökök jól öltözött em-

A Mikulás.

— A „Zemplén” eredeti tárcája. —

Feri barátomnak egy igazán szeretetreméltó kis bábéja van. Összes szeretetreméltósága a többek közt abban rejlik, hogy nagyon szereti a szép csecsebecskéket. Ha valamelyikünk megajándékozta cifra babuval, nem szól semmit, csak mosolyog, nevet, nevetéig addig, amíg könyök jönnek szemébe, az öröm igaz gyöngyei — végre aztán elkezd sírni, maga se tudja miért.

Senkitől a világon nem fél az a gyerek — csak a mumustól. Ez az ő réme.

Feriéknél kivétel nélkül minden este vendég is ül az asztalnál. Felesége, az ő áldott Lujzácskája, a délután érkező vendéget el nem eresztí addig, amíg az meg is vacsorált. A pajkos bábé rendesen az ő kedves mamácskája mellett foglal helyet, a ki néki a legjobb falatokat teszi a tányérjára. Vacsora után a picike pajzán ugrándozással méri az ebédlő szélét-hosszát. Nincs akivel játszhatnék. A téa neki nem kell; a papák beszélgetése őt nem érdekli. Fel-felugrik a diván tetejére, honnan ismét legott leugorva fél-szemmel nézi a vendéget, vajjon ez az ő virtuskodásait figyelemmel kíséri-e. A mama nem egy szer odaszól: „de Olga, Olga!”

A cselédnek valamit fülébe súg a háziasszony. Ez eltűnik és rája erős dörömbölés hallatszik az ajtón.

A pajkos teremés ijedten mereszti fekete szemét az ajtóra, aztán anyja ölébe rohan.

„Feküdjél le édes gyermekem, már késő van, hallod a mumust. Holnap nem jön ám el a Mikulás bácsi, aztán nem kapsz semmit, ha szót nem fogadsz!”

„Megyek mama megyek, már álmos vagyok” — szól félénken a kis leány, — mire a cseléd őt karjaiba emelve, vele a hálószoba ajtaján eltűnik.

„Tente baba — tente” hallzik a cseléd éneke, amit alig egypárszor ismétel. A hálószoba ajtaja lassan felnyílik és a Terka cseléd jelenti, hogy *Olgica* kisasszony már alszik.

Az ebédlőben most arról foly a déta, hogy az a elmaradhatatlan csúnya Mikulás mit is hozzon annak az aranyos angyalkának!

Hogy másnap este a gyermek örömeit a jó barátok is élvezhessék, a házigazda többünket vacsorára invitált.

Pont hét órakor már ott voltunk.

Valóságos norinbergi raktár képét nyújtotta a trümö teteje. Kerestük a kis leányt, kit azonban a szomszédban tartogattak addig, amíg odahaza a meglepetéshez szükséges előkészületek befejezést nyernek.

Feri barátunk egy hosszú lepedőt, egy cirokseprőt, meg egy irtózatot Kvázimódó-álarcot hozott elő, azt kérdezve tőlünk, ki akar a Mikulás lenni?

A szőke bajszos Imre vállalkozott a szent missióra és félrevonult egy mellékszobába, hogy fölvegye a maszkot.

Már egészen fel volt öltözve a fehér lepedőbe, amelyet ügyesen tógává átváltoztatott. Az álarckokat is föl akarta tenni, de nem találtak se-

ELŐFIZETÉS ÁR.
 Egész évre 6 frt.
 Félévre 3 „
 Negyedévre 1 frt 50 kr
 Bérmentelen levelek
 csak lement kezeztől fo-
 gadtatnak el.
 Kézirat nem adatra
 vissza.
 Egyes szám ára 20 kr.
 A nyilatkozat minden gar-
 mondásor díja 20 kr.

ZEMPLEN.

Társadalmi és irodalmi lap.

ZEMPLEN-VÁRMEGYÉNEK ÉS A ZEMPLEN-MEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLETNEK

HIVATALOS LAPJA.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

HIRDETÉS DÍJ
 hivatalos hirdetéseknek:
 Minden egyes sor után
 1 kr.
 Azonfelül bélyeg 20 kr.
 Kiemelt díjazás a kör-
 nettel ellátott hirdeté-
 nyekért természetesen
 minden 1 centiméter
 után 2 kr számították.
 Állandó hirdetéseknek
 kedvezmény nyújtatik.
 Hirdetés a „Zemplén”
 nyomdába küldendő.

A miniszerelnök Ujhelyhez.

S.-A.-Ujhely város képviselő testülete
Wekerle Sándor dr. öxciáját miniszerelnökké
 történt kinevezése alkalmából hódoló fel-
 irattal üdvözölte. Erre az üdvözlésre a kö-
 vetkező sürgöny-választ küldötte öxciája:

S.-A.-Ujhely város közönségének, miniszerelnökké
 történt legkegyelmesebb kinevezetése alkalmából, folyó
 évi november 14-én 377. szám alatt hozzám intézett
 üdvözlő feliratát örömmel vettem, s az abban kifejezett
 szíves jó kívánatokért a város közönségének hálás kö-
 szönetemet nyilatkoztam, Bpestén, 1892. november hó
 27-én. *Wekerle. s. k.*

Éljen!

A mi koldúsaink.

Két cikkely.

I.

Méltó velük foglalkozni. Nemcsak az
 irántuk való emberbaráti szempontból, ha-
 nem a jómagunk iránt való emberbaráti
 szempontból is. Mert alamizsnával tartozunk
 a szerencsétleneknek, arról szó sincs, az
 közteher. De már azzal nem tartozunk, hogy
 minden szombaton őket szolgáljuk ki, hogy
 undort hozzanak közénk rongyaikkal, szá-
 dalmas, de nem mindenki idegeinek való
 nyomorékságuk mutogatásával, s hogy epi-
 demikus időben ragadós nyavalyát cipelje-
 nek közénk, s megfertőztessék egészséges
 lakjainkat, vagy, mert az sem ritka, hogy
 enyves ujjai nyomát éreztessek velünk
 alkalomadtán, egyes könnyen mobilizálható
 apróságok eltüntetésével.

Azt hiszem minden gondolkodó ember
 tisztában van ezen igénytelen sorok inten-
 ciójával.

Nem egyebet kívánunk, mint hogy vá-
 rosunk kormánya vegye kezébe a koldus-
 ügyet, kezelje azt európai módon, ne pe-
 dig ázsiai — pardon — ujhelyi formában;
 mert ez türehtelen.

Hogy a község tartozik nyomorékjait,

de csakis azokat, ellátni, az világos; de
 nem úgy amint az, szégyenére városunk-
 nak, itt gyakoroltatik, hogy a hét egy nap-
 ján a koldusok falanxa járjon házról házra,
 hánem, mert közteherről van szó, vegyen
 részt a város minden polgára ezen huma-
 nisztikus adózásban teherviselő képességé-
 gének arányában, s az így begyűlt pénz-
 ből lássa el a város a koldusokat, amely
 módon a polgárok évente 52 napi bosszu-
 ságtól, undortól s a közegészséget koc-
 kázató fertőzés veszedelmétől kiméltetnek
 meg.

Én részemről szívesen hozzá járulok
 a koldus-adózásban avval az, elég tete-
 mes összeggel, melyet minden szombaton
 krajcárónként ugys oda adok. Pedig az
 áldozat; mert tudni kell, hogy a koldusok
 eltartásának közterhe igen egyenetlenül és
 igazságtalanul oszlik meg városunkban.

Ugyanis a koldusok, különösen egy
 rövid téli napon, nem koldulhatnak be az
 egész várost, csak az intelligens embere-
 ket zaklatják. A hivatalnok, orvos, ügyvéd,
 kereskedő, jobb modu iparos ki van téve
 zaklatásuknak; végig koldulják a *Kossuth-*
*a fő-, Kazinczy-utca*kat, s a középponti
 mellékutcaikat; szóval ahol intelligens embe-
 rek laknak. Már a külső *Barátság, Hec-*
skere stb-re nem reflektálnak, pedig ott is van
 nem egy jómódu gazda, iparos, akiknek
 nem volna szabad a közteher ezen részé-
 ből magukat kivenni; s ha az általam ja-
 vasolt koldus-ellátás módja hozatnék be,
 nem is vonhatnák ki magukat belőle. Hogy
 az említett helyre nem mennek a koldusok:
 annak oka egyébiránt életfilozófiájukban
 rejlik; mert ilyenekkel is bírnak. Ott ugyanis
 sok háznál csak a kutya ugatja meg őket
 s bizony nagyrésze a koldusoknak nem is
 érdemel egyebet; sok háznál csak egy da-
 rabka kenyér az alamizsna, mit a koldus
 savanyu ábrázattal fogad, mert nem lehet

meginni. Nem úgy az intelligens házakná
 ahol krajcár járja, s két krajcárért már adnak
 pálinkát.

Mert, ha megfigyelte valaki, észre ve-
 hette, hogy sehol annyi korhely, naplopó,
 csavargó nem él a társadalom nyakán,
 mint nálunk, az igazi szerencsétlenek ro-
 vására.

Ezért, bocsássa és szívelje meg az
 öszinteséget, mert közdolgozokban nincs helye
 csak a nyers igazmondásnak, ismét csak
 városunk adminisztrációját róvhatjuk meg.
 Mert oly bőkezűleg osztogatja ama sár-
 garéz bárcát (vulgó: koldus-rendjel), hogy
 abból minden a munkakerülés miatt elzül-
 lött, lerongyolott naplopó kaphat. Ezen
 „salvus conductus” aztán feljogosítja őt a
 hét hat napján elkorhelykedni azt, mit
 szombaton összekoldult, a helyett, hogy iz-
 mai megfeszítésére s a becsületes kenyér-
 keresetre lenne kényszerítve.

A koldulás könnyűvé tétele pedig
 legalább is bűnrészesség abban, hogy egy
 ember koldussá lett. A koldulás könnyűvé
 tétele a legszerencsétlenebbül gyakorolt
 humanizmus, amely sok használható ember-
 ből páriát csinál.

Hogy mily felületesen jár el e tekin-
 tetben a városi adminisztráció, arra saját
 megfigyelésem alapján szolgállok egy ekla-
 tans példával.

Pár évvel ezelőtt gyakran láttam egy
 embert a *Magyar Király* kapujához támasz-
 kodva, ki rendesen az érkező vonatoktól
 jövő vendéglői omnibuszt leste, amelyen,
 mint tudjuk, gyakran járnak kereskedelmi
 utazók óriási koffereikkel. Emberünk rögtön
 ott termett a koffer leemelésénél, az
 emeletre segitendő, amiért, persze, egy-két
 hatos jutalom kijárt, mert a jól öltözött
 ember nem fukar a borralaló osztogatá-
 sában apró szolgálatokért is, — már pedig
 a kereskedelmi ügynökök jól öltözött em-

„Feküdjél le édes gyermekem, már késő van,
 halod a mumust. Holnap nem jön ám el a *Mi-*
kulás bácsi, aztán nem kapsz semmit, ha szót
 nem fogadsz!”

„Megyek mama megyek, már álmos vagyok”
 — szól félénken a kis leány, — mire a cseléd őt
 karjaiba emelve, vele a hálószoba ajtaján eltűnik.

„Tente baba — tente” hallszik a cseléd
 éneke, amit alig egypárszor ismét. A hálószoba
 ajtaja lassan felnyílik és a Terka cseléd jelenti,
 hogy *Olgica* kisasszony már alszik.

Az ebédelőben most arról foly a déta, hogy
 az a elmaradhatatlan csúnya *Mikulás* mit is hozzon
 annak az aranyos angyalkának!

Hogy másnap este a gyermek örömeit a jó
 barátok is élvezhessék, a házigazda többünket va-
 csorára invitált.

Pont hét órakor már ott voltunk.

Valóságos norinbergi raktár képét nyújtotta
 a trümó teteje *Kerestük* a kis leányt, kit azon-
 ban a szomszédban tartogattak addig, amíg oda-
 haza a meglepetéshez szükséges előkészületek be-
 fejezést nyernek.

Feri barátunk egy hosszú lepedőt, egy cirok-
 seprőt, meg egy irtózatot *Kvázimódó* alárcot ho-
 zott elő, azt kérdezve tőlünk, ki akar a *Mikulás*
 lenni?

A szőke bajuszos *Imre* vállalkozott a szent
 missióra és félrevonult egy mellékszobába, hogy
 fölvegye a maszkot.

Már egészen fel volt öltözve a fehér lepe-
 dőbe, amelyet ügyesen tógává átváltoztatott. Az
 alárcokat is föl akarta tenni, de nem találtak se-

A Mikulás.

— A „Zemplén” eredeti tárcaja. —

Feri barátomnak egy igazán szeretetreméltó
 kis bébéje van. Összes szeretetreméltósága a töb-
 bek közt abban rejlik, hogy nagyon szereti a szép
 csecsebecskéket. Ha valamelyikünk megajándé-
 kozza cifra bábuval, nem szól semmit, csak mo-
 solyog, nevet, nevetélgé addig, amíg könyvek jön-
 nek szemébe, az öröm igaz gyöngyei — végre
 aztán elkezd sírni, maga se tudja miért.

Senkitől a világon nem fél az a gyerek —
 csak a mumustól. Ez az ő réme.

Feriéknél kivétel nélkül minden este vendég
 is ül az asztalnál. Felesége, az ő áldott *Lujzács-*
kája, a délután érkező vendéget el nem eresztí
 addig, amíg az meg is vacsorált. A pajkos bébé
 rendesen az ő kedves mamácskájával foglal
 helyet, a ki neki a legjobb falatokat teszi a tá-
 nyérjára. Vacsora után a picike pajzán ugrándo-
 zással méri az ebédülő szélét-hosszát. Nincs aki-
 vel játszhatnék. A téa neki nem kell; a papáék
 beszélgetése őt nem érdekli. Fel-felugrik a di-
 ván tetejére, honnan ismét legott leugorva fel-
 szemmel nézi a vendéget, vajjon ez az ő virtus-
 kodásait figyelemmel kíséri-e. A mama nem egy
 szer odaszól: „de *Olga, Olga!*”

A cselédnek valamit fülébe súg a házi-
 asszony. Ez eltűnik és rája erős dörömbölés hal-
 latszik az ajtón.

A pajkos teremtés ijedten mereszti fekete
 szemeit az ajtóra, aztán anyja ölébe rohan.

TÁRCA.

A rózsá és a kertész.

I.

Kivirít a kertben egy szép rózsabimbó
 És amint körülnéz, felkiált a bohó:
 — Meglátván a kertészt, aki mellette áll —
 Mily öreg! be öreg! jön érte a halál.

II.

Rózsá, — hát megnyitja kelyhét az esőnek
 S csendesesen suttozja az esti szellőnek:
 — Halod a vén kertész lépteinek neszt?
 — Ennek is befogják maholnap a szemét.

III.

Rózsá szép szirmai alig hogy kitérta,
 Szellő enyelgését de hamar megbánta.
 Bársonyos levéllel van az út behintve:
 Így jár a szerető, ha nincs ki őt intse.

IV.

A rózsá elvirult, a kertész tovább él,
 Neki meg nem ártott a hűvös esti szél.
 — Tetszett-e a mesém? kérdi a regélő:
 — A rózsá a szépség! a kertész az idő!

Angolból:

Buday Zádorné.

berek. Néhány perc múlva emberünk aztán megebédelt a „Capoló szobá”-nak elke-
tesztelt vendéglői mellékhelyiségében, meg-
éve egy tányér kocsonyát, a többi pénzt pe-
dig a Róse-korcsmájában tette folyóvá pá-
linka alakjában, s aztán az alkoholtól du-
zadt arccal várta tovább a jó szerencsét.

Ez az ember különben atléta volt. De
már látszott rajta a munkakedv hanyatlása,
aminek biztos jele az, midőn a munkás a
helyett, hogy a fáradsággal, de tisztességes
munkabérrel járó egésznapifoglalkozáshelyett
hamar befejezhető, s pár krajcárt azonnal
jövendelő apró, különben bármilyen pisz-
kos munkára is vállalkozik. En is elhívtam
egyes alkalomkor rövid ideig tartó, de az
izomerőt derekasan igénybe vevő munka
teljesítésére, amire mindig kész volt, de
egyszer, midőn tavasszal kertem tisztítására
napszamos kellett volna, hiába szóltam neki,
derékfájásról panaszkodott, s különben a
szép napos időben támasztotta tovább a
Magyar Király kapufélfáját.

S mi történik? Pár hét múlva, egy
szombati napon, ama karektericáló morgást
hallva, amely csupa alázatos istenes szóla-
mokban áll, feleségem kimegy a szokásos
alamizsnával s kit lát: a mi alkalmi munká-
sunkat, azt az erős ismert embert, akinek
akkor vagy a szőlőben vagy a mezőn lett
volna a helye.

Hát maga koldus Iett, nem szégyenli
magát? szólítja meg a feleségem, mire kuri-
ozitásból én is kimentem, láttam a bitangot
már jól betanult, sunyi, alázatos koldus-áb-
rázattal, mellén az ujhelyi főbíró koldus-
rendjelével! Aztán egész őszintén és szem-
telenül kirukkolt vele, hogy, mert „sok
gyermek van”, hát a város főbírája meg-
engedte neki a szombati koldulást.

Hát a kinek sok gyermeke van, ha kü-
lömben bir dolgozni, azt koldulni kell en-
gedni, ahelyett, hogy munkára kényszeri-
tenék? Ez ugyan okos dolog, mondhatom,
és nagyon segítve van vele a „sok gyer-
meken”, akik apjukat szombat este holt-
részegen láthatják ugyan, de kenyeret hi-
ába kérnek tőle mert az enivalót megitta,
s meg fogja inni, a gyermekekből pedig
még valóságos kvalifikált koldusok válnak.

Én az én emberemmel kész vagyok
beszámolni, megmutathatom bárkinek, akit
érdekel, mert most is az utcán csavarog,
bár a neve iránt nem voltam kíváncsi.

Vármegyei ügyek.

A vármegye közigazgatási bizottsága f. hó
7-én, d. e. 9 órakor rendes havi ülést tart.

hol. Végre Géza bejön a konyhából és elfojtott
nevetés közt fölötötte a Mikulás arcára a papír-
álcot.

Imre barátom borzasztóan nézett ki abban
a kísérteties lepedőben. Ide-oda ugrált, mint va-
lami táncoló dervis. Komoly pozitúrába csak ak-
kor vágta magát, mikor a csengettyű szavára a
kis Olgát elővezették.

A szentem a földre vetette magát, letérde-
pelt, összetette picike két kis kezét és rimánko-
dott a Mikulás bácsihoz, hogy jó, szófogadó lesz,
aztán nem ugrál többé a divánon.

A komoly jelenet mindnyájunkat meghatott,
csak Géza, ez a gyermekies kedélyű spéci, neve-
tett folyton a hátam megett.

„Mit röhögsz?” — mondtam méltatlankodva.
„Majd rátok is kerül a sor, nemsokára rö-
högtök majd ti is velem együtt!” — szóla sokat-
mondólag.

A Mikulás és a kis leány közt tartó dialog
vagy tíz percet vett igénybe.

Nagyon meleg volt a szobában s Imre foly-
ton az álcot emelgette, szellőztette, mert —
mint hozzám súgva mondá — izzadás fogta el.

Az ügyesen maszkirozott Mikulás-sal a házi-
gazda a szomszéd gyerekeit is megijesztette. Túl-
buzgósága most már Imrét annyira vitte, hogy
most már saját szakállára a harmadik emeleti szol-
gálokat ijesztgette. A cselédség sikoltozása nem
riasztotta vissza a Mikulás-t, mert még a negye-
dik emeletre is utánuk futott.

Fáradtan, átizzadva került vissza a ház éjjeli
réme. A fehér lepedő már csak az egyik oldalát
födte, a másik sarkát a földön maga után von-

Vármegyei bizottsága S. A. Ujhelyben a
f. hó 1-én tartott rendkívüli közgyűlésében dec.
hó 12-ik napjára tűzte ki az 1886. évben megvá-
lasztott és így a megbízatásuk 6-ik évét most
betöltő, továbbá az elhunyt, vagy eltávozott vár-
megyei bizottsági tagok helyeinek új választással
leendő betöltését. — Napjainkban a polgári kitün-
tetések iránt való vágy, a minő a bizottsági tagság
keresése is, nem hiányzik ugyan az emberek lel-
kéből, de sajnos, avval ritkán jár karöltve a kellő
kötelességérzet. Kikre esik majd a választás: nem
tudjuk; hiszünk azonban, hogy a választó közönség
többsége oly férfiakat fog megajándékozni a biza-
lomnak e szép jelével, a bizottsági tagsággal, kik
nemcsak megtudnak, de meg is akarnak felelni a
kitüntetéssel együttjáró kötelességeknek.

A községi és körjegyzők évi javadalmazásá-
nak ügyében a 10 járás főszolgabírája S. A. Uj-
helyben f. hó 1-én, *Matolai Etele* alispánnal, a kér-
dést minden részletében felölő értekezletet tar-
tott. Hosszabb eszmecsere után, *Dókus Gyula* fő-
jegyző indítványának részben való elfogadásával,
egyhangú határozatként kimondotta az értekezlet el-
nöke, hogy a községi- és körjegyzők fizetése és egyéb il-
letményei ott, hol a körülményekhez mérve alacsony-
vannak megállapítva, felemelendők. Evégből a járási
főszolgabírák felkértek, hogy e kérdések sürgős
jelleggel tulajdonítván, az irányt s mértéket adó
körülményeket beható vizsgálat tárgyává tegyék,
s úgy ebben az értelemben, valamint a körjegy-
zőségek terület-beosztása iránt is a törvényható-
ság közgyűléséhez kellően felszerelt előterjeszté-
seket tegyenek.

Hirek a nagyvilágból.

Taaffe gróf miniszter-elnököt a reichsrátban
leszavazták — huszonegy szavazattöbbséggel s így
megtámadták tőle a rendelkezési alpnak tetszése
szerint törvényhatóságok felhasználását. *Taaffe* ezt a bi-
zalmatlansági szavazatot visszautasította. Valószí-
nűnek látszik, hogy a reichsrátot a császár fel-
fogja oszlatni.

Franciaországban a *Loubet*-miniszterium meg-
bukott. Attól félnek, hogy ez a kormány-válság a
köztársaságot egész alapjában meg fogja rendíteni.

Algírából. *Lavigerie* bíboros érsek, Afriká-
ban a rabszolgaság eltörlésének nemes apostola,
meghalt.

Hirek az országból.

Wekerle-lakoma. Az országos kaszinó Buda-
pesten ötszáz terítékes diszlakomával ünnepelte
egyik alapítóját, *Wekerle Sándor* dr. miniszter-
elnököt. A pohárköszöntők sorából, a *Wekerle* min-
elnökén kívül, kettő emelkedik ki, a *Károlyi* István
és az *Apponyi* Albert grófoké. *Károlyi* gr. egyebek
közt így szólott az asztalfőn helyt foglaló miniszter-
elnökhez: „... ma mindenki bizik benned, ma
benned bizik mindenki! Ma csak tőled várnak
mindent, ... mert lehetetlen, hogy benned, az
egyénben, egyéniségben, jóhiszeműségben,
részrehajlatlanságban, tisztá szándékban, jelle-
medben, hazafiaságban csalódhassunk. ... *Appo-
ny* gr. pedig ezt mondotta: „... bizom benne és
remélem is, hogy bármi válaszon el minket egy-
mástól, *Wekerle Sándor* az ő magas állásában

szólta; a papírlap egyik oldala pedig arcáról
egészen leizzadt, leolvadt.

„Phú, de melegem van! — monda, a lepe-
dőt és az álcot magától magárolt levetve.

Amint ránézünk, mindannyian nevető gör-
csöket kaptunk. Ugy nézett ki, mintha Otello
színi kénytelen volna rá szőke pofácskájára.

„Hát maga hogy néz ki, hol járt?” — kérdi
tőle nevetve sajnálkozó arccal a háziasszony.

Imre azt hitte, hogy a kérdés célzás akar
lenni arra, a miért a cselédekkel kergetődzött, —
iszonyu néger szerénykedéssel válaszol: „én!?”

A házigazda a földön gurult nevetésben.
Mindannyian levegő után kapkodtunk, mikor Géza
félrehitt és fölvilágosított bennünket, hogy az ál-
arc csak azért késett a konyhában, mivel annak
belső felét kindrusszal bekente.

Mindnyájan jó ízűt nevetünk a tréfán, csak
Imre bámúlt. Akkor kezdett csak mosolyogni,
mikor a kis Olga véletlenül betoppant és őt meg-
látva, elsikoltotta magát.

„Mitől félsz, te kis bohó?” — mondja az
anyja — „hiszen nem bánt itt senki.”

„A Mikulás! a Mikulás!” — kiabálta a leány
síró hangon, a fekete ember felé mutogatva.

Milyen okos teremts, rám ismert! — szóla
Imre egész nyájasan — mire a hahota újból hat-
ványozódott.

Imre barátunk csak másnap reggel jött rá,
hogy mit nevetünk mikor fekete pofácskáját fehér
vankusárról fölemelte.

Fekete Adolf.

mindig a nemzeti egységnek, a nemzeti szolidari-
tásnak, a honpolgárok között való egyetértésnek
előharcosa fog lenni... minden irigység nélkül s
emelkedésén őszintén örvendve üdvözlön s él-
tetem.

A kolera a fő- és székváros területén muló
félben van. Tegnap a koleras betegek összes száma
már csak 20 volt.

A Duna vize egész szélességében tele van
jéggel s a zajlás folyvást tart. Ha az idő enyhébbre
nem fordul, karácsonyra, ami évek óta nem tör-
tént, be is fagyhat a Duna.

Wahrman Mór. az országgyűlés kép-
viselőhazanak egyik oszlopos alakja, váratlanul ki-
dőlt. Földi maradványait, a zsidó szertartás sza-
bályai szerint, ma egy hete helyezték ravatalra
s a legimpozánsabb részvét közt nov. 30-án kísér-
ték ki a közélet nagy halottját utolsó útjára. A
vesztesség, mit halála jelent, nemcsak a politikai,
hanem a közgazdasági és társadalmi tere is ki-
hat. — Aldás emlékére!

Különlétek.

(Kinevezés.) Főispán öméltósága *Jelenek*
Gyula végzett jogászt ideiglenes minőségű díjas
közleg, gyakorlóvá nevezte, ki s szolgálattelre a
s. a. ujhelyi járás főszolgabírája mellé osztotta be.

(Főispáni ebéd.) F. 1-én, a vármegye rend-
kívüli közgyűlése alkalmából, főispán öméltósága
ebédet adott. A kis teremben gazdagon fölterített
asztal mellett 24-en, közöttük a 10. járás főszolga-
bírája, foglaltak helyet. Mikor az asztal-szolgák
a pezsgőt kezdték önteni, *Füzesséry Tamás* emelt
poharat, ékes beszéddel s lelkes éljenzések közt
köszöntvén föl a kedves házi gazdát. Kis szünet
után *Barthos József* mondott hatásos tószót, még
pedig szünni nem akaró éljenzésre hangolva min-
den jelenvotlat, a »nemzet első napszamosáért«
Wekerle öexciájáért. — *Füzesséry György* az asztal-
társaság urnójét, a főhelyen ülő *Molnár Leó*na
önagyságát fölharsonó éljenek és vidám pohárcsen-
gés közt éltette. — Utána főispán öméltósága
emelt poharat kedves vendégei és hozzátartozói
jóvóltaért. — *Benesik István*, magas szárnyalású
beszédével *Dókus Gyulához* szállva, nagy tetszés
közt a távollévő de a szeretetünkben nekünk min-
dig jelenlévő *Molnár Viktor* dr. temesi főispánról,
Dókus Gyula pedig, pohárköszöntőjével frenetikus
örömszajt keltve, *Wekerle-Molnár Gizela* öexciájáról
emlékezett meg. — A társaságnak nagyobb része,
mely a közgyűlési jegyzőkönyv meghitelesítésénél
is jelen akart lenni, d. u. 3-kor vett búcsút az
otthon melegével marasztó, kedves alkalomtól.

(Műkedvelői előadás.) Az ujhelyi polgári
olvasókör, mint értesülünk, közelébb a városi szin-
házban műkedvelői előadást fog rendezni. Az elő-
adás érdekességét növelni fogja az a körülmény,
hogy az előadandó darab (vígjáték) szerzője társas
kőreinknek egyik kedvelt tagja.

(Szegény izr. iskolázó gyermekeket segítő
egyesület.) Vármegyeinkben 20 évvel ezelőtt a
zsidó népoktatásügy még igen sok kívánnivalót
hagyott maga után. Némely helyen hiányzott a
jóakarát, másutt a képesség és még sokan voltak,
kik a népnevelés áldásait megbecsülni nem tud-
ták. A helybeli izr. »statusquo« anyahitközségben
a népoktatásügy felvirágzásának akkor egyik na-
gyobb akadálya volt a szegény tanköteles gyerme-
kek rendetlen iskolalátogatása, minek főokát a mu-
lasztások naplójának következő jegyzeti tudattak:
»szegény, ruhátlan,« vagy »szegény, nincs csiz-
mája« vagy (a legkedvezőbb esetben) »szegény,
nincs könyve.« Akadt ugyan egy-két ember, ki
szegény gyermeket tankönyvekkel és ruhákkal is
ellátott, de ezen nagy akadálya a rendes iskola-
látogatásnak felülmulta az egyesek erejét. Ezen
a bajon csak oly jótékony egyesület létrehozásá-
val lehetett enyhíteni, melynek célja: a szegény
iskolázó gyermekeket segíteni, őket a szükséges
tankönyvekkel és télen ruházzal is ellátni. Ilyen
egyesület jött létre a s. a. ujhelyi izr. hitközség-
ben már 18 évvel ezelőtt *Singer Izrael* és *Knopfer*
Sándor tanítók iniciatívájára. Ennek az egyesü-
letnek a címe: *Szegény izr. iskolázó gyermekeket*
segítő egyesület S. A. Ujhelyben. Ez az egyesület
18 évi fennállása óta már több mint 6000 ft
(hatezer!) értékű ruhát és iskolai könyvet osztott
ki. Az egyesület közgyűlését évenként egyszer,
közvetlenül az ünnepies ruhakiosztás teljesítése
után tartják meg. Az ez évi ünnepies ruhakiosztá-
s ma délután 2 órakor lesz a hitközségi iskola
épületében a *Nagy Ármán* dr., *Löwi Adolf*, *Reichárd*
Salamon dr. és *Reichárd Lajos* tagokból álló egye-
sületi bizottság vezetése alatt, mely alkalommal
új tagokat is fognak felvenni. Az egyesületnek
rendes tagja lehet mindenki, valláskülönbség nél-
kül, ki egyszer mindenkorra a beiratkozáskor 1
ft díjat fizet az egyesület törzsvagyona javára, és
havonként legalább 10 krnyi járulék lefizetésére
kötelezi magát; de szabadságában áll minden be-
lépő tagnak 20 ftnyi tőke befizetéssel magát a
havi járulékok fizetésétől mindenkorra megváltani.

Folytatás a mellékleten.

Az ilyen jelentkezőt örökös rendes tagnak tekintik. Az egyesület azonban nemcsak erre a jövedelmi forrásra támaszkodik, hanem évenként egy-két mulatságot is rendez az egyesületi pénztár javára; koronként gyűjtést is rendez. Ime egy követésre lelkesítő szép példája annak, hogy a felebaráti szeretet az ő filléreivel mily eredményt tud biztosítani társadalmi téren. Vajha ez a szép példa vármegyeszerte vonzana! A mi itt néhány lelkes embernek sikerült, épen oly jól sikerülhetne vármegyénk minden nagyobb községében is, — csak legyen ember, ki e magasztos eszmének terjesztője legyen. K.

(Öngyilkosság.) Igaz részvétellel értesültünk a napi lapokból, hogy *Fekete János*, cs. és kir. tényleges szolgálatban állott főhadnagy, néh. *Fekete József* s. a. ujhelyi kir. törvényszéki bíró fia, Szászvárosban, hol a 64. gyalogezreddel állomásozott, főbe lőtte magát. Az önmagával és katonasorsával elégedetlen ifjú még csak 25 évet élt. Tragikus sorsa őszinte sajnálkozást keltett szerető tisztársai, ugyiszintén ismerősei körében, kik a mindig szerény, de tehetséges embert csak becsülni és szeretni tudták. A legnagyobb fájdalom mégis a vigasztalan édes anyáé, ki egyetlen jó fiának váratlan elvesztését siratja. — Béke hamvaira!

(Korcsolya-szezon.) A téli sport legkedvesebbike és legegészségesebbike, a testedző korcsolyázás, ahogy a hideg jéggé fagyasztotta a vizeket, megkezdődött. Különösen a korcsolyázó egyesület pályájának kitűnő jege az, hol intelligens körünk mindkét nembelije most összejönnek. A fiatalág délutánoként, nem törődve a 8—10 R. fokos hideggel, mely ellen egyébként a pompás fűtött pavillon kellemes menedékhelyül szolgál, nap-nap mellett ott találkozik és mulat nemesen és egészségesen.

(András napja.) Régi szokása a leányoknak, menyecskeknek (no meg talán az anyós-jelölteknek is), hogy *András* vilájián összegyűlekeznek ólmit ontani s az ólomfigurájából iparkodnak a jövő titkát kiokmányolni. Persze, hogy mindenki a szíve titkos vágyát szereti kiolvasni az ólom-figurából. Hogyis lehetne ez másképen. Az ólomöntés gyakorlásában rosz szokás, hogy babonával kötik össze; de jó szokás, hogy összejönnek s egy hosszú estét kellemes szórakozással, vidám tréccsel, ráadásul egy pompás vacsorával teltnek kedvessé. Z. Szinnán ez idén is meghodoltunk ennek az ólom-estét a régi jó szokásnak *András-napján*. A mi közszere-
tetben élő szinnai esperes-plébánosunk, *Lehocsky* Endre, vendégszerető házában nemcsak a helybeli intelligencia tagjai, de a távolabbi vidékekről, sőt még Homonnáról is, többen gyűlekeztek össze, hogy szívük-lelkük jó kívánatait tolmácsolva, kellemes estét szerezzenek a nap hősenek. Ólmit ugyan nem öntöttünk, de annál több jó bört a mi kedves *Andris* barátunk és a jelen volt összes *Bandik* egészségeért. S ez jól van így. Az ilyen barátságos összejövetelekkel lehet a társadalmi életet feleleveníteni, mert az ilyen találkozások alkalmával fölmelegítő eszmeeserék folynak az ország, a vármegye, a járás, a társadalom ügyeiből, egyszóval a közdolgok fölött. Így jutott eszünkbe az ország legnépszerűbb nagy embere, a mindenkinek kedves *Wekerle* miniszter-elnök is, kinek jóvoltáért, habár öccsiája nem *Andris*, sem nem *Bandi*, szintén üritettünk áldomás-pohárt. Hogy ezután megeredt a politizálás árja, az bizonyos. Később egynehányan, már t. i. azok, kiknek bőviben terem a pénz, megengedtek maguknak egy kis sze ény csendes-t is; mások a legújabb s legkedveltebb népdalokkal fűszerezték az est örömeit. Szóval a vacsora után már csak abban volt egyetértés, hogy éljen a mi kedves házígazdánk, *Lehocsky* Andris! —y —.

(A „Zemplén“ naptára, mint ajándék.) A varanai közs. isk. igazgató a következő sorok kíséretében húsz darab *Zemplén-naptárt* kapott. Varannó, 1892 dec. 1-én. Tisztelt Igazgató úr! Van szerencsém az 1893-iki *Zemplén-naptár* 20 példányát azon kérelemmel elküldeni, hogy abból a tanítói karnak iskolai használatra 4 példányt, a felsőbb oszt. tanulók részére 16 példányt elfogadni s illetőleg karácsonyi ajándékként már most kiosztani szíveskedjék. — Kívánságom, hogy a 16 pld. vallás-és nemkülönbség nélkül a kevésbé tehető, de szorgalmas, jó viseletű és szegényebb sorsu iparos vagy napszámos gyermekeknek osztassék ki. — Kiváló tisztelettel maradtam igaz híve: *Antalóczy* Antal kir. jbiró, isk. sz. tag (A szép tett nem szorul dicséretre! Szerk.)

(Bucsú szó.) Zemplénből való eljövetelem alkalmából lehetlenség volt, hogy minden ismerősöm, jó emberem és barátomtól személyesen búcsút vegyek és hogy mindenkinek egy „Isten hozzátot“ mondjak; ez okból a „Zemplén“ utján fordulok minden zempléni jó ismerősömhöz s barátomhoz, kérvén őket, hogy jó emlékezetükben tartsanak meg a távolban is. Kecskemét, 1892. dec. 1-én. *Kapó Lajos*.

(Egy múmalom a nép érdekében.) A *Hudik-Barkóczy* gróf varanuó-csemernyei uradalmában, írja levelezőnk, valami negyvezzer frton, nagyobb

szabásu múmalom nyílt meg, mely midőn az uradalom bevételeit van hivatva szaporítani, egyszerű minőségű és árú lisztet termel. Raktárai vannak a legfinomabb lisztből a paraszt ember szegényes fekete kenyérének valóig mindenféle minőségű és árú lisztet termel. Raktárai vannak a külsőfekvő városokban, hol a boltokban már mindenütt lehet kapni csemernyei lisztet, kicsiben és nagyban, tetemesen olcsóbb áron, mint eddig, midőn a kereskedők kénye-kedvére volt bízva a nagy közönség. A múmalom eszméje s az egész kivétel *Hrehuss* Gyula uradalmi felügyelője s a folyó év tartamán megvalósítani igazán sserencsés gondolatnak mondható, mert az évi jó gabonatermés okvetlenül a malmára hajtja a vizet. Varannótól felfelé, keletre és nyugatra igazán tívé lehet tenni egész Felső-Zemplén-t nemhogy finomabb, de csak közönséges jó kenyérlisztet szolgáltató múmalomra találhatnánk s eddig mindezt másunnan kellett, amúgy tengelyen, ide fuvarozni, képzeltető, mennyit számítottak fel aztán a tényleges és állítólagos költségekre. Hogy mikor drágult a gabonamű, azt a liszt ára matematikai pontossággal mutatta, de ha olcsult, azt már csak barometterszerű határozatlansággal jelezte. Nagyon helyén volt tehát Felső-Zemplén területén ezt a múmalomot berendezni, hasznos szolgálatot tesz ez az adófizető szegény népnek, úgy mint hazai malomiparunknak. Már náig is a jövedelme olyan, hogy semmi kétséget sem hagy fen a mondottak beigazolásául, s a jövő, azt hiszem, fényes bizonysgót tesz arról, hogy ez a múmalom közszükségét pótol.

(Kézrekerült betörő.) E napok van a kis szarhegyi téli szőlőpasztor tetten érte *Potypinka* András csavargót, amint tíz éves fiával, *Babis* Jánosné Május-kút melletti lakásul szolgáló borházának szalmafedelén csinált lyukon a borházba hatolt. Nyilvánvaló lévén, hogy lopni szándékoztak mindkettőjük a rendőrség elé került. A rendőrség *Potypinkában* és fiában vélte felfedezni a tetteseket, kik a közelmúltban *Katona* János, *Repcsik* Pál és *Rácz* Bertalan borházait feltörték és abból a szőlőművekhez szükséges szerszámokat elhordták. A vélekedés helyes volt, mert a nyomozás során kiderült, hogy csakugyan ők a betörés elkövetői, sőt megkerült az orgazda is az ellopott tárgyakkal egyetemben. Ekként az ügy a kir. törvényszéknél nyer befejezést.

(Nagy tűz) volt a múlt hó 28-án *Topolya* (szinnai járás) községben. Az emberek állítása szerint 15 lakóház minden melléképülettel porrá égett. Fájdalom, odavesztett a szegény emberek összes termése s takarmánya is! A szegények szomorú s kegyetlen télnek néznek elébe. A tűz elkerülésének okát eddig kipuhatolni nem sikerült. Azt hiszik, hogy vigyázatlanságból gyult ki, de valóbszínű, hogy a veszedelmig gyújtásból eredt.

(Sárospatakon) nov. 16-án este a főiskolai magyar irod. önképző-társulat, a város háza termében, egyesülten az ifjusági énekkarral s a városi zenekarral, felolvasó, dal- és zeneestet rendezett, melyet előkelő, szépszámu közönség, melyben a szépnem is erősen volt képviselve, hallgató végig. Bevezetőül *Bartha* Béla dr., jogtanár s az önképző-társulat elnöke, tartott megnyitó beszédet, melyben hatásosan fejtegette a népszerű felolvasások, esték célját, természetét s üdvös eredményét; előadta, hogy az önképző-társulat a tél folyamán kétféle, — t. i. oktató és mulattató népszerű estéket szándékozik rendezni; az előbbi a főiskolában, valamelyik tanteremben, hol főkért szaktudósok fognak népszerű tudományos felolvasásokat tartani; az utóbbi énekekkel, zenével, szavallattal, szépirodalmi felolvasásokkal a város háza termében mérsékelt belépő-díj mellett, mely egyelőre az iskolakertben felállítandó *Tompa-szobor* s később a főiskola más nagy hírű növendékei vagy tanárai emléksobrara fog fordítani. Ilyen szórakoztató, szépművészeti jellegű volt az első est is; *Bartha* lelkes megnyitó beszéde kitűnő bevezetést képezett hozzá. A másor többi pontjai a következők voltak: *Isten hozott.* Goll Jánostól, előadta az énekkar; *Közzene; Utazás Szenegambíába.* humorosk, írta és felolvasta *Szeremley* Gyula joghallgató; *Viharban,* Dürner Gy. tól, előadta az énekkar. A közönség az előadókat, minden pont után, lelkes éljenekkel jutalmazta. Az előadások befejezése után az ifjuság táncot rögtönzött, mely éjfélutáni 2 óráig tartott. Szívesen várjuk a népszerű tudományos felolvasó estét is!*) r. l.

(Bor zsványok) *Palotay* László ujhelyi származásu, elzüllött csavargó, lakatos-mester, f. hó 2-án elhalt felesége anyjának ungvári pincéjét feltörte és onnan *Kiszitk* András nevű cimborájával egy hordó bort már ki is hengerítették, mikor az egyik pincépásztor rajtuk ütött és őket a rendőrséghez bekísértte.

(Színészet Varannón.) *Halász* Dániel színigazgató társulata ma kezdi meg Varannón előadásait. Bemutatóul: „*Náni*“ vagy a *glógovácsi szödbok* című, *Follinusz* Aurél pályanyertes művét adják.

*) Mi pedig az izelítőt t. olvasóink számára!

(Almabor készítése hazánkban.) A földmivelésügyi miniszter egy szakközegét kiküldötte Franciaországba, hogy ott az almabor készítését elsajátítsa és a legcélszerűbb eszközökből bevásárlásokat tegyen. Közel van tehát a lehetőség, hogy az almabor-készítés Magyarországon is általában meg fog honosodni, mint ez Franciaországban is történt, ahol évenként 10—12 millió hektoliter almabort produkálnak, mely „*cidre*“ név alatt jó forgalomba.

(A Szepességéről való) 10 éves német kis leány Ujhelyben gyermekek mellé felfogadható. Hol? megmondja e kiadóhivatal.

(Egy jó házból való fiu) a „Zemplén“ könyvnyomtató intézetében tanulóul fólvetetik.

(A haladás mostohái) voltak mindaddig a vidéki nagyobb városok lakói. A gőz és villám a mi időnk áldásos fegyvere, de a vele járó áldásból a vidék vajmi keveset élvezett. Noha az érdeklődésen kívül ezer és ezer politikai és gazdasági érdek fűződik minden nagyobb eseményhez, ekkoráig nem történt gondoskodás, hogy ez eseményhez hirtelen megbízható formában és a lehető legrövidebb idő alatt elérkezék az ország minden részébe. A vidék majdnem teljes egy nappal későben értesült minden nagyobb elmaradt a világtól. Ezt az egy napot, ezt az elveszett időt szerzi vissza a vidéknek a Pesti Napló, mely december közepétől új alakban, új szervezettel jelenik meg olyképp, hogy estilapját már a déli gyorsvonattal szétvihetik mindenfelé az országba. Egy fél nappal közelebb hozza a „Pesti Napló“ a vidéket a világhoz, de ezenfelül azonnal, hogy olyan újságot adjon a közönség kezébe, mely nemcsak a megérkezés idejére, hanem a tartalom gazdagságára és megbízhatóságára is felülmúlja a többi lapokat. Egészen újonnan rendezte be nyomdáját, két hatalmas rotációs gépet állítván fel, melyek nyomják, hajtogatják, felvágják és egyúttal össze-nyervezik az egyes lapokat, úgy hogy a Pesti Napló minden egyes — 16—24 oldalra terjedő száma — egy-egy füzet teljes kimerítő tükre az elmúlt napnak. Kitűnően szerkesztőség gondoskodik a lap szemleli tartalmáról, vezett szerkesztőség gondoskodik a lap kiadóhivatal intézi a gyors és ügyes expediciót. A szerkesztőség élén a főszervező és kiadó tulajdonos ifj. *Ábrányi* Kornél országgyűlési képviselő áll, a felelős szerkesztő *Barna* Izidor és helyettes szerkesztő *Kál-* *noki* Izidor mellett olyan kiváló erőkből összeállított redakció működik, mely már egymagában teljes garancia a lap jóles volta mellett. Örömmel üdvözlőjük tehát az újonnan szervezett Pesti Naplót, s mikor a vidéki közönségnek is a legmelegebben ajánljuk e lapot, felhívjuk olvasóink figyelmét hirdetésí rovatunkra, ahol az előfizetési feltételek olvashatók.

A „Bazar“ az 1893. 43. füzetében a *Richter-féle* Horgony-Közpítészrekrényekről, következők írja: *Richter-féle* Horgony-Közpítészrekrények a karácsonyi ajándékok azok közé tartoznak, melyek a divatból ki nem mennek s melyek nem szorulnak a fokozódott ajánlásra, de nagyon is meg érdemlik, hogy a szép karácsonyi ünnepek közeledésével a szülőknek újra meg újra emlékeztetükbe hivatassanak. *Richter* F. Ad. és társa cég újra emlékeztetükbe hivatassanak. *Richter* F. Ad. és társa cég *Rudolstadt*ban és *Bécsben*, ezen közpítészrekrények gyártója (Horgony-Közpítészrekrény a „Horgony“ gyárjegyről) minden módon arra törekedik, hogy a közönség minden lehetséges s kívánatat, a szekrények nagyságát és árait illetően, teljes mértékben kielégítse. Körülbelül 23 alapszekrényt hozott forgalomba, melyek ára 35 kr. és 56 frt. közt változik; ezenkívül vannak még kiegészítő, vagyis nagytit szekrények, melyek hozzájárulása által az első irben vásárolt alapszekrények rendszeresen nagyobbíthatók. Ezen korszerű építészrekrények értékét illetően, melyet a kicsinyek nevelésére bírnak a legkisebb nézet-eltérések sem léteznek; örülünk, hogy az újkor technikai haladásai lehetségesé tette, hogy a főépítészrekrény az olcsóbb és sokoldalabb közpítészrekrény által pótolható. A „Bazar“ ítéletéhez nagyon szívesen csatlakozunk, mert a *Richter-féle* Horgony-közpítészrekrények tényleg a legértékesebb ajándék kis és nagy gyermekek számára.

Irodalom.

Az Almanachról.

Létezik minálunk egy szépirodalmi vállalat, melynek célja, hogy a legkiválóbb magyar elbe szelőkötől közöljön évenként novellaszerű apróságokat.

A cél helyes és dicséretre méltó; az ilyen irodalmi kalendárjóm, a mely az irány- és klikkülönbségek mellőzésevel egymás mellett nyújtja a közönségnek *Jókai*-t és *Rákosi* Viktort, *Benczy*-nét és *Bródy* Sándort, nagyon hasznos, kivált az olvasók azon részére nézve, a kiknek idejük tiltja, hogy mindezeket az írókat saját szellemi otthonukban keressék föl.

Helyeseljük tehát a vállalat célját, tiszteljük és örömmel látjuk élén jelenlegi vezetőit is.

Szerkesztője *Mikszáth*, egyike a magyar irodalom általánosan kedvelt és tehetségben szintén előkelő alakjainak. Csak szépet és jót mondhatunk az *Almanach* köztiszteltetésben álló, ismert nevű kiadójáról is.

Annál meglepőbb, hogy ennyi kedvező auspicium után olyan, legfőlegb gyöngén közepes tartalomra bukkanunk a sokat ígéro vörös kötetben; és annál szomorubb jelenség, hogy azok az írók, kiknek, ugyszólván mindannyinak sok, jeles termékét ösmeri már a magyar publikum; itt ebben a valóban szép célú és kitűnő vezetésű gyűjteményben legrosszabb és legértéktelebb műveiket közlik.

De tekintsünk végig e kis kötetben és vizsgáljuk lehető objektivitással az egyes műveket.

Mindjárt a naptár után az új pénz használatára való praktikus utasításokat találunk. Szinte önkénytelenül jut eszünkbe az a megjegyzés, hogy az inkább az *Ofner-Hauskalender*-be való ürpötlő töltelék; pedig nincs ez egyszer igazunk, A pénztabella, bár kissé prózai, de legalább gyakorlati, hasznos dolog; a többiről még ezt a kétes értékű dicséretet sem mondhatjuk el egész általánosságban.

Utána a szerkesztő előszava következik. *Mik-*

Szerk.

száth-ot ugyan itt sem hagyja el hagyományos szellemessége, de az egészséges szellem olyannyira belebonnyolódik holmi erőltetett élcelődésekbe, hogy nehéz közöttük megtalálni. Egyebek közt végigdicseri a szerkesztő munkatársait; kétszeres édek lödással lapozunk tovább, hogy élvezhessük a dícsérettel elhalmozott gárda kitünő műveit.

Az első, kivel találkozunk *Jókai*. A magyar elbeszélők Nesztora fölötté áll kritikánknak, neki szabad tetszése szerint jobbat vagy rosszabbat írnia és mi tisztelettel hajlunk meg előtte, örvendő annak, hogy a sokat átélt aggastyánban milyen üde, munkaképes lélek lakozik.

Utána *Beniczky*-né következik. Novellája, *A harmadik*, kissé sablonszerű. Van benne egypár szép momentum, de az affektáltan vontatott előadás és az erőltetett mese, a mely két, sokszor földolgozott témának nem összefűzésében, de egyszerű összekasztásában áll, megfosztja a novella legfőbb kellékétől, a mulattatóságtól.

Majd *Tóth Béla* jön. Ő oda írta a *Pellengér* címe alá, hogy »Török történet« és evvel szinte maga mondja rá azt a kritikát, hogy valami, a mi bár magában nem rossz, sőt talán eredeti is, mint minden a mi ő írni szokott, hanem a mi távol esik a mi nem török, hanem hál' istennek, már europeikus izlésűnkől.

A benne levő erkölcsi és társadalmi igazságok dacára sem mondhatunk kedvező ítéletet *Vadnai Vörös kéz-éről*. Talán éppen a világos igazságok okozzák, hogy nem találunk az elbeszélésben semmi újat és érdekeset sem.

A maga naiv zsánerében kiemelkedik a sorból *Gyarmathy-né Örökség-e és Herezeg Protektor-a*. Mindkettő kissé érzélgős, de azért kedves és majdnem megható.

Szalóczy beszélyének főbb momentumai is számos népmondától kezdve a »Cornevillei Hangok«-ig többször láttak napvilágot; de nem tagadhatjuk meg a szerzőtől, hogy stílussal és szerkezettel szépen csoportosította az elcsépelet részleteket.

Megemlítést érdemel még *Justh Zsigmond*nak egyaránt originális és megható novellája: a *Kihűlt csillag fénye*. Ez talán az egyetlen a valamennyi közül, mely új motívumokkal dolgozik. Stílusában egyszerű, alakjaiban tetemes és szomorú végében megható.

A többi *Rákosi-é, Tábori-é, Lipescy-é, Kozmá-é* és *Sebők-é* csak azért nem rosszabb, mint a milyen, mert ez a mi tehetséges ironizmedékünk nem tud egészen rosszat produkálni. Műgondot, újságra és eredetiségre való törekvést az egyikben sem veszünk észre; nincs bennük más, mint a jó stílus és egy gyöngye fuvallata annak a szép tehetségnek, melylyel a természet szerzőket megáldotta.

A munka végén *Bródy Sándor* »valamije« van. Más precízebb szóval e néhány szellemesen megírt lapot nem jelezhetnők. Ez a »valami« valóban jó a többihez arányitva, de két nagy hibája mégis van. Az egyik az, hogy *Bródy Sándortól*, ki a magyar materialisták közt oly kiváló helyet foglal el, többet és mást várhattunk volna; lehetőleg olyat, miből az *Almanach* olvasói írói karakterének valamely jellegző vonását ösmerhetnék volna meg; a másik hiba pedig az, hogy bár odavetöleg, de mégis tulságosan dicseri az *Almanach* idej munkatársait.

A ki a magyar irodalom fejlődését érdeklél kíséri, nem láthatja fájdalom nélkül, hogy milyen szomorú, mediokríz alakban lép a világ elé ez a gyűjtemény.

Ávval vádolják a magyar közönséget, hogy nem olvas, vagy ha olvas, hát nem olvas magyarul. De hogy is fordulhat érdeklődéssel a publikum azon írók felé, kik még ilyenkor, hogy úgy mondjuk: a hivatalos bemutatás percében sem iparkodnak megnyerők lenni?

Az idej bemutatás valóban nem nagyon sikerült; de vigasztalódásunkra szolgálhat az a terv, a melyet a gyűjtemény végén *Bródy Sándor* említ: az *Almanach* szerkesztői külön kiadást akarnak rendezni *Jókai* jubileomára.

Öszinte érdeklődéssel reméljük, hogy a mi elbeszélő költészetünk ezen nagy ünnepén novelláiróink is jóvá teszik a mulasztottakat. (mi)

HUMOR.

Gyermek-ész.

Egy vizsgálat alkalmával a hittanár kérdező: Miért imádkozunk mindennapi kenyérért? Miért nem kérjük egy hétre, hónapra, sőt egész évre?
— Mert megpenészednék! — felelte egy kis leány mosolyogva.

Udvarlás.

Béla: Kisasszony, szeretem!
Irma: Ez nem újság.
Béla: Imádom, forrón. igazán!
Irma: Régi frázis,
Béla: De nőül is akarom venni.
Irma: Ah, ez már eredeti gondolat, így tesszik nekem.

Szembeteg.

Orvos: Az ön szemei nagyon meg vannak romolva. Megerőltette. Dolgozik éjszaka is?

Beteg: Minden éjjel.
Orvos: Ön betűszedő ugy-e? Az apró betűk okozzák azt!

Beteg: Nem; én péklegény vagyok.
Orvos: Ugy?! Akkor az apró zsemlyéktől támadt a baja.

HIVATALOS RÉSZ.

1419. sz./IV. 92. A s.-a.-ujhelyi j. főszolgabírájától, Körözés.

Alólírott a s.-a.-ujhelyi szolgabírói hivatal által körözötték. Laizerocs Simon szürnyegi lakosnak 1892. november 17. napján a szürnyegi legelőről egy 1 és 1/2 éves, közép termetű, fehér szőrű széles szárú, ökörtinója — Tóth János n.-toronyai lakos, folyó évi november 17-én Nagy-Toronyán történt tüzesetnél, egy 6 éves, fehér szőrű, magyar tehene bélyegtelenül, a szerencsétlenség elől kibocsátván eltévedt. Köröztetésök elrendeltetik. S.-A.-Ujhely, 1892. december 2.

Barthos, főszolgabíró.

5026./I. sz. 92. A szerencsi j. főszolgabírájától. Pályázati hirdetmény.

A lemondás folytán üresedésben lévő ondi körjegyzői állásra pályázatot hirdetek.

A javadalom áll: 1. készpénz fizetés 413 ft 75 kr. 2. természetbeni lakás Ondon, 3. a megyeileg megállapított munkadíjak, 4. szántóföld 12 hold 85 □ ol melynek adóját a jegyző fizeti, 5. 100 forint utalvány.

Felhívom tehát a pályázni kívánókat, hogy az 1883. I. t. c. 6. §. szerint felszerelt kérvényeiket hozzám f. évi december hó 10. napjának d. u. 5 órájáig annál inkább adják be, mert a később beérkező és hiányosan felszerelt kérvényeket figyelembe venni nem fogom.

A választás határnapjaul 1892. december hó 12. napjának d. e. 10 óráját Ond község házához tűzöm ki.

Szerencs, 1892. évi november hó 27-én. Matolay Béla, s. k. főszolgabíró.

3147. sz. r. 92. S.-A.-Ujhely v. rendőr kapitányától. Pályázati hirdetmény.

S.-A. Ujhely városánál több rendőri állás léven üresedésben, az arra pályázni óhajtok felhívatomnak, hogy ebbeli, saját kezűleg irt kérvényeiket 1893. évi január hó 1-éig okmányokkal felszerelve alólírottán személyesen nyujtsák be. Pályázati feltételek:

1. Egészséges, erős testalkat, 25—40 évek közötti életkor.
2. Írás és olvasásban jártasság.
3. Katonai szolgálat igazolása (kiszolgált altisztek előnyben részesítettek.)
4. Erkölcsi bizonyítvány s egyéb a pályázó képességét igazoló netán létező okmányok.

A rendőr fizetése: ruhán kívül a próba szolgálat ideje alatt havonként 16 ft, ezentul 20 ft és tolonc kíséreti díjak.

S.-A.-Ujhely, 1892. november 30-án.

I—3 Schmidt Lajos, rendőrtanácsos.

33531/II., 39761/II., 40842/II., 40060/II 92. sz.

A m. kir. p. ü. igazgatóságtól.

Körrendelet.

Zemplésvármegye valamennyi községi, illetőleg körjegyzőjének, és általuk a községi bíróknak.

A s.-a.-ujhelyi község előjárásának 2037. sz. jelentése szerint 1868. évben Bodrog-Szerdahelyen született Stojka István hadbíróköteles, kinek atyja Samu, ismeretlen helyre távozott. — Veltman Leib Lipót szabósegéd, Özv. Csohnik Jánosné napszámos asszony és Szerbin János cseléd Grósz Bernáth radványi születésű 33 éves izraelita vallású házaló 95 ft 68 kr és Pohlot Borbála n.-bányácskai születésű cigány, közép termetű s kat. vallású 63 ft 10 kr bűnügyi klség térítményvel hátrálékos egyének — Botos Imre, kinek atyja András, továbbá Kiss Ferenc, kinek atyja szintén András volt, t. luczi lakosok, T.-Lucz községben 6—6 ft hadmentességi díjjal vannak hátrálékban.

Utasítatik a cím, hogy nevezettek területén nyomozza s feltalálás esetén az eredményről ide 30 nap alatt jelentést tegyen.

S.-A.-Ujhely, 1892. november 6.

Beeske, kir. pénzügyigazgató.

GAZDASÁGI ÉRTESETŐ.

Rovatvezető: MÁRTON MIHÁLY.

HIVATALOS RÉSZ.

54653/III 7. sz. Földművelésügyi m. kir. minister. Az ország összes vidéki gazdasági egyesületeinek.

Mint már a tiszt. Egyesület előtt tudva van, f. 1892. évi augusztus hó 1-től az idő prognosznak távirati uton való terjesztését rendeltem el, és ez a mondott idő óta a meteorologiai és földlejelességi m. kir. központi intézetnél általam felállított időjelzési osztály által pontosan teljesítetik is.

Egyelőre 130 távirat állomást (Zemplésvármegyében Sátoralja Ujhely) jelöltem ki, hová az időjelzés távirati uton megküldetik.

Az időjelzés a táviratban egyes betűk által közöltetik az illető állomással, a melyeknek alapján a távirat állomásokon kifüggesztett táblákra az illető távirat hivatal irással ellátott táblácskák tartozik kifüggeszteni.

Célom volt ezen intézkedés által hazánk gazdaközönségének módot nyujtani, hogy az időjárásról lehetőleg gyorsan tudomást szerezhessen, ez pedig csak úgy érhető el, ha a gazdasági egyesületek az intézmény népszerűvé tétele iránt közreműködnek.

A közreműködés két irányban kívánatos, t. i. először abban az irányban, hogy a gazdákkal az intézmény hasznos voltát megismertessék, azt népszerűvé tegyék és a prognosznak leendő továbbításá iránt az érdekelteknek tanácsos és támogatással szolgáljanak; másodsor pedig abban az irányban, hogy az egész intézményt figyelemmel kísérjék és a netalán előforduló hiányok, vagy kívánni valókat tudomásomra hozzák, valamint a kitett időjelzéseket alkalmilag annyiban ellenőrzik, hogy azok az az napon megjelent újságlapokban közzétett jelzéseknek megfeleljenek-e?

Ha az intézmény népszerű s a közönség érdeklődése felkeltetett, részéről a gazdasági egyesület javaslatára hajlandó vagynk a távirat állomások számát szaporítani is valmint a netán mutatkozó hiányokon segíteni, ez okból tehát felhívom a gazdasági egyesületet, hogy javaslatait, vagy a mutataozó hiányok iránti észleleteit közvetlen hozzám intézendő felterjesztésekben adja elő.

Nem kételkedem, miszerint a tisztelt egyesület hivatását köllően felfogva, ezen ügy iránt melegen fog érdeklődni és mindent el fog követni arra nézve, hogy az idő prognosiz szolgálata néhány év alatt a tökély azon fokát érje el, melyet az európai államok egyike sem mutat fel.

Budapest, 1892. aug. 27.

A minister helyett: Fejér.

63662/III 7. sz. Földművelésügyi m. kir. minister.

Vaiamennyi gazdasági egyesületnek.

Az időjelzési táviratoknak a magánfelekkel való közlése tárgyában a kereskedelemügyi m. kir. minister ur által kiadott rendelet másolatát tudomás vétel és a gazdaközönség lehető széles körbeni tájékoztatása végett ezennel megküldöm. Budapest, 1892. november 16. án.

A minister megbízásából:

Lipthay.

Másolat.

Kereskedelemügyi m. kir. minister. 69627/V. szám. Időjelzési táviratoknak magánosokkal való közlése. Földművelésügyi m. kir. minister ural egyetértőleg — az ügy közérdekére való tekintettel — megengedem, hogy a meteorologiai és földlejelességi m. kir. központi intézet által a posta- és távirat-hivataloktól táviratilag közölt és ezek által kifüggesztett táblákra a nagy közönség tudomására hozott időjelzési táviratok rendes távirat-lapra felvéve, egyeseknek naponként kézbesíttessenek, ha az illetők a helyiség belterületén laknak és a kézbesítésért havi előleges részletekben fizetendő 2 ft 50 krnyi havi díjat fizetnek. Oly felek, kik a kézbesítési díjakat fizetni nem akarják, az időjelzési naponkénti közléseket, a posta- és távirat-hivatalnál kifüggesztett időjelzési tábláról lejegyezhetik. Ha a lejegyzett adatokat saját helyiségükben is kifüggeszteni akarják, kötelesek a posta- és távirat-hivataloknál kifüggesztettekhez hasonló táblákat az egységi ár megtérítése mellett a meteorologiai és földlejelességi m. kir. központi intézetnél megszerezni. Azon feleknek, kik a kézbesítési díjakat lefizették, a posta- és távirat-hivatalok magyarazzák meg a f. évi július 16-án 47240/92. sz. a. kelt rendeletben közölt jelek értelmét és gondoskodjanak a táviratok rendes kézbesítéséről. A befizetett díjakat a tőzsde árfolyam kézbesítésért fizetendő díjakhoz hasonló módon számolják el. Oly kincstári és nem kincstári posta- és távirat-hivataloknál, melyeknél a kézbesítés átalanyozva van, a havi 2 ft 50 kr. a postamester, illetve hivatalvezető javára esik és ennélfogva elszámolás tárgyát nem is képezi. Budapest, 1892. évi november 5. én. Lukács, s. k. Hiv. másolat hitelűl: Boros irodatiszt.

NEM HIVATALOS RÉSZ.

Tyúkok telettelése.

Itt a tél, mely időszak legjobban próbára teszi a baromfi tenyésztésben való jártasságát a gazdaságnak. A kacsák, ludak nem sok gondot okoznak; az etetésen, az ólak tisztántartásán kívül alig kell rájuk gondot fordítani. A leghidegebb időben, fagyban kieresztheti őket a tenyésztő a szabadba (sőt ki is kell ereszteni ketrecekből naponta kétszer!) anélkül, hogy betegség lenne következése a »kimenők« nek. A kényes pulyka is meghuzódik békésen enyhe óljában s fogyasztja az eléje tett eleséget. A baromfiosztály legfélétebb eleme télen a tyúk. Tavasszal, nyáron, őszszel elkapirgál naphosszat a trágyadombon réten, tarlón, de a szigorubb időjárás bekövetkezével tehetetlen, kényes baromfi válik belőle. A legtöbb tyúkbetegség is téli időjárás alkalmával lép fel. A hasmenés, dugulás, lábelfagyás napire-

den vanna nek félnap másika be tisztán tar takarmány vedjen a száz dara rendszert adott nek pépszerűl buzaocsut etetés alk eljük. M

Szabott áruk.

Sírkövek újabbi tervezése

den vannak télen a tyukoknál s elég a tenyésztőnek fél napi gondatlansága arra, hogy ezek egyike másika bekövetkezzék. Fődolog minden esetre a tisztán tartott, enyhe meleg ől és a változatos takarmányozás, hogy tyukjaiban károkat ne szenvedjen a tenyésztő a téli idő alatt. Egy tenyésztő száz darab tyukjának teletetésénél ezt az etető rendszert követte: Reggel 4 liter tengerit adott nekik s langyos vizet eléjük. Delben főtt s pépszerezőleg összetört burgonyát. Estefelé 6 liter buzaocsut, s mi sem természetesebb, hogy minden etetés alkalmával kellő mennyiségű vizet is tett eléjük. Minden másnap a buzaocsu helyett a ten-

geridarát korpával s egykanálnyi paprikával összekeverve tett a tyukok elé. Enyhébb időjárás alkalmával kétszer napjában kieresztette őket a baromfi udvarra, s hogyha a tyukok nem is találtak ennivalót, de a kavicsok és fahulladékokban kielegítették tojásképzésre igényelt mész szükségletüket. Nagy havazás vagy erősebb fagy idején nem eresztette ki a tyukokat a szabadba. A teletetés e módjának alkalmazásával említett tenyésztőnek 100 tyukja közül csak hat darab hullott el, dacára annak, hogy a hideg téli időszak majd négy hónapig tartott.

A szerkesztő póstája.

B. E. — *N.-Polona*. Redivivus szívesen köszönt!
B. E. — *Helyben*. A kedves portékának nagyon megörültünk. Effelekkel lépjen meg minket minél gyakrabban.
S. Pusztafalu. A *Károlyi* István gf. pohárköszöntőjében citált *Mátyás*-király latin mondása magyarul ez: „Az éretlen gondolkodás, az alattomos gyűlölködés, az önhaszonlás, — e az három megrontója minden országnak.”

Felelős szerkesztő:

DONGÓ GY. GÉZA.

Kiadó-tulajdonos: **ÖZV. BORUTH ELEMÉRNÉ.**

HIRDETÉSEK.

A Fonciere pesti biztosító társaság főügynöksége.

SZÖLLŐSY SÁNDOR

SÁTORALJA-UJHELYBEN

ajánlja dusan felszerelt
üveg, porcellán, majolika,
DITMAR-féle lámpa,
Chinai ezüst és konyha felszerelési eszközök
raktárát
legolcsóbb gyári árakban.
Valódi amerikai császár-olaj
nagy raktára.

Mindennemű angol szervizek dús választékban.

388. sz. 892.

A csigándi körjegyzőségtől.

Hirdetmény.

Közhirre tétetik, hogy Kis-Czigánd községet és közbirtokosságot illető kétezeréngyszáz holdnyi vadászterület 5 egymásután következő évekre f. év december 16-án délelőtt 9 órakor árverés útján bérbe fog adni, a mederbe eső legelő és füzesekkel együtt.

Kis-Czigánd, 1892. november 26.

Somogyi Sándor, körjegyző.

Birtok eladás.

Bodrogközön a kis-ujlaki határban 140 hold tagosított birtok, lakókáz és gazdasági épületekkel eladó, esetleg bérbe kiadó.

Özv. Liszy Edéné.

Sírkövekre feliratok vésése és aranyozása

SIR-EMLEK-KÖVEK NAGY RAKTÁRA.

BURGER ADOLFNÁL
S.-A.-UJHELYT

Főutcán, a „Vörös ökör” vendéglő épületében.
MINDEN IDŐBEN
nagy választékban tartok s kívánatra felállítok
POROSZ SZÜRKE MÁRVÁNY,
GRANIT, SZIANIT
és homokkő sírkövet.

Tisztelettel
BURGER ADOLF
vállalkozó.

Sürgőnycím:
Burger Adolf S.-a.-Ujhely.

Kívánatra képes árjegyzék megtekintésül bérmentve küldetik.

Richter féle türelmi játékok: Gyötrőszellem, Keresztjáték, Körrejtély, Fejtörő, Pythagoras stb. sokkal mulatságosabbak most, mint az előtt, mert az új füzetek a kettősjátékokra is tartalmaznak feladatokat. Csakis a „Horgony” gyárjeggyel valódiak. Egy darab ára 35 kr.

Ezer meg ezer szülő dicsérettel elismerte a híres Richter féle

Horgony-Kőépítőszekrények

nagy nevelési értékét, jobb és értékesebb játék nem létezik, sem gyermekek, sem felnőttek számára. Legjobb, és tekintetbe véve a tartósságot

a legolcsóbb karácsonyi ajándék

kis és nagy gyermekeknek. — Részletesbevet arról, valamint a türelmi játékokról a pompás építményekkel ellátott új árjegyzékben találni, melyet minden szülőnek ajánlhatunk, hogy kellő időben érdemes játékot választhassanak gyermekeiknek. Ezen könyvecskét alulírt cégtől ingyen és bérmentesen kapható. Mindazon kőépítőszekrények, melyek csomagolásán a „Horgony” gyárjegy hiányzik, közönséges és kiegészítésre hasznavehetetlen utánzatok; ennél fogva mindig kifejezetten csak

Richter féle Horgony-Kőépítőszekrényei

kérendők és csak azok fogadandók el, mert eddig felülmúlhatatlanok s melyek 35 krtól egészen 5 frtig sőt ezen felül is minden finomabb játékszerek kereskedésben készletben tartatnak.

Richter F. Ad. és társa

Első oszt. magy. csász. és kir. szabadalm. kőépítőszekrénygyár
Bécs, I. Nibelungengasse 4.

Csúsz és köszvény

csúszos fej- és fogszagatások, ütési és fízamodási, valamint fagydagánatok ellen meglepő gyorsan és biztosan hat a

REPARATOR

nevé gyógyszer, melynek üvege 50 kr., vagy egy firtért minden gyógyszerháznál kapható. A Reparatorral a Rókus-kórházban 136 esetben tétett kísérlet, melyeknél 7 esetben javulás, 129 esetben teljes gyógyulás éretett el.

Verszegénység és sápkór

továbbá gyenge gyermekek erősítésére kitűnő hatása és pompás ízű szer a Tokaji China vas-bor, mely az országos egészségügyi tanács javaslatára belügymin. engedéllyel látatott el. Sok rosz utánzat létezik, miért is kérem, vételnél névaláírásomat követelni. Kis üveg 1 frt 6 kr., nagy 3 frt.

ACATIA-SZAPPAN

kedves illata, kellemes habzása és rendkívüli tartósságánál fogva lett rövid időn kedvelté. 1 drb 50 kr, 3 drb egy dobozban 1 frt 40 kr.

Acatia arcz-crème

rövid pár heti alkalmazásnál pompás üde, gyermeked arczbőr nyerhető. Az arczbőr mindennemű éktelenségét biztosan eltávolítja. 1 üveg ára 1 frt.

A „crème de Marguerite”

az arczbőr táplálására, üdén tartására szolgál. Előkelő körökben igen kedvelt. Egy köcsög ára 2 frt.

Ezek gyógyszerháram kiválóbb speciálitásai, melyek főváros és országszerte a legjobb hírnévnek örvendenek, s postán is küldetnek.

KRIEGNER GYÖRGY

gyógyszertára a „Magyar Koronához”
BUDAPEST, KÁLVIN-TÉR.

Protocollirt Verschlußstreifen

WILHELM MAAGER'S

echter gereinigter
DORSCH
Lebertran

Innen auf der Flasche muss untenstehende, ebenfalls protocollirte Schutzmarke in Schwarzdruck angebracht u. der Name „Maager” auf derselben erhalten eingedruckt sein.

Protocollirt Verschlußstreifen

Csak akkor valódi, ha a háromszögű palack az itt levő szalaggal (vörös és fekete nyomás sárga papíron) van elzárva.

Eddig fölülmulbatatlan!

Maager Vilmos-féle valódi

tisztított

8-24

Maager Vilmostól Bécsben.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltatott és könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendeltetik mindama eseteknél, melyeknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni. — Egy üveg ára 1 forint, egy üveg fehér 1 frt 50 kr. és kapható a gyári raktárban Bécsben III/3. ker., Heumarkt 3, valamint az osztr.-magyar monarchia legtöbb gyógyszerházában.

S.-a.-Ujhelyben: csak Éllassy E., Budal Ákos és Kinossey P. urak gyógyszerházában.

Főraktár és főelárusítás az osztr.-magyar monarchia részére: Maager Vilmos, Bécs, III/3., Heumarkt 3.

PESTI NAPLÓ

fölveszi régi, eredeti alakját!

deczember 18-ikától kezdve naponként kétszer legalább 16-24 oldalnyi terjedelemben fölvágvá és ragasztva jelenik meg.

főszerkesztője és kiadótulajdonosa:

ifj. Ábrányi Kornél országgyűlési képviselő

felelős szerkesztője: **Barna Izidor.**

politikai pártoktól teljesen független.

szerkesztősége egészen újra, — az ország legjelesebb hírlapiróiból alakult.

bel- és külföldi tudósításai, hírei és táviratai frisek és eredetiek lesznek s a legmegbízhatóbb forrásokból erednek.

ipari, kereskedelmi és mezőgazdasági rovatát kitünő szakírók szerkesztik.

bel- és külföldi tőzsde rovata mindig pontos és megbízható lesz.

nagy gondot fordít szépirodalmi rovatára, hol mindig a legkiválóbb írók neveivel találkozunk az olvasó

regényei és tárcái élénken lesznek és a közönségnek kellemes olvasmányul fognak szolgálni.

A PESTI NAPLÓ karácsonyi száma feltűnést keltő közleménnyel lepi meg olvasóit.

A PESTI NAPLÓ előfizetési árai:

Egész évre 14 forint = 28 korona.

Fél évre 7 " = 14 "

Negyed évre 3 ft 50 kr. = 7 korona

I hónapra 1 " 20 " = 2 " 40 fillér.

Egyes példányok minden hírlapkereskedésben haphatók 5 krért = 10 fillérért

A PESTI NAPLÓ előfizetési ára (naponként kétszeri postaküldéssel, reggeli és a délutáni gyorsvonatokkal)

Egész évre 20 forint = 40 korona

Fél évre 10 " = 20 "

Negyed évre 5 forint = 10 korona

I hónapra 1.70 " = 3 " 40 fillér.

A PESTI NAPLÓ délutáni kiadása Budapestről a délután 3 óra előtt induló gyorsvonatokkal indítatik s minden vidéki városban még a megjelenés napján az újságelárusítóknál 4 krajczárért = 8 fillérért kapható lesz.

A PESTI NAPLÓ szerkesztősége
Budapest, Ferenciek tere 3. sz.

A PESTI NAPLÓ kiadóhivatala
Budapest, Ferenciek tere (Bazár épület.)

A ki a PESTI NAPLÓ-ra előfizet, az december 18-ikától január 1-ig a lapot ingyen kapja, úgy hogy az előfizetés csak január 1-én kezdődik.
Mutatványszámokat december 18-ikától kívánatra egy héttig ingyen küld

a PESTI NAPLÓ kiadóhivatala.

A s.-a.-ujhelyi

nepbank mint takarékpénztár

által

által 1893. évi január 8-ik napján d. u. 3 óra-
kor a bank helyiségében tartandó

rendkívüli közgyűlésre

a részvényesek megjeleni tisztelettel felké-
retnek.

A közgyűlés tárgya következő:

Az alapszabályok 31., 36., 37., 39., 53. §§-ai-
nak módosítása.

A közgyűlésben részt venni akaró részvényesek,
vagy képviselőik részvényeiket szelvényeikkel az igazga-
tóságnál nyugta mellett letenni tartoznak s szavazat-jegy-
gyel láttatnak el.

Kelt S.-A.-Ujhelyt, 1892. évi december 3-án.

Az igazgatóság.

Hirdetés.

Ladmöczon a bíró házánál, fog választani közbirtokossági
elnök, ugyan akkor a halászi, mész kemenczék körül mérése, és
kő kivitele haszon bérbe fognak árverés útján adattatni, a követ-
kező 3 évekre e folyó év december 29-én d. u. 2 órakor.

Kelt S.-a.-Ujhely, 1892. december 1.

Kassay Gábor,

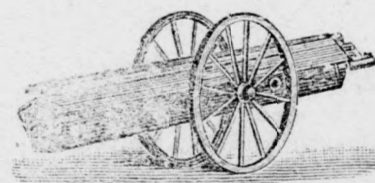
k. b. elnök.

1-3

FLEISCHER és TÁRSA

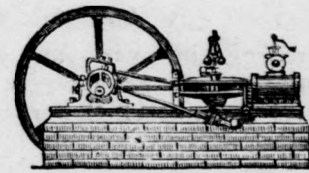
gépgyára és vasöntődeje Kassán, Vám-utca 12. szám.

Ajánlja a t. gazdaközönségnek a legjobb tapasztal-
atok szemeltartásával, czélszerűen s gondosan gyártott
jóhírnevű gépeit, nevezetesen:

Sorvető és szóróvető gépeket.
Szecs kavagókat kézi v. járgányhajtásra
Röpavágókat és tengerimorzsolókat.
Olajsajtókat és olajmag pörkölőket.
Őrlő és daráló malmokat.

Továbbá mindennemű szivattyukat, gőz-
gépeket és gőzkazánokat. Szeszgyár-beren-
dezéseket m. p. Hemze-főzők kavarázó-készü-
lékek, maláta és burgonya-zuzókat stb.

Gépgyárunkban gyártmányainknak **jelentékeny kész-
letét tartjuk** állandóan s bizományi raktárt

BEHYNA TESTVÉR uraknál S.-a.-Ujhelyben

Gazdasági gépeink képes, valamint öntődénknak
gyártmányai **árjegyzékét** kívánatra ingyen és bérmentve
küldjük.

4-6